

foreløbig den ovenomtalte Million, men skulde desuden overvaage Handelen med Empiriets Produkter, lede systematiske Undersøgelser af Produktionen af Levnedsmidler og tage beslægtede Opgaver op. Den skulde anvende 65 pCt. af Millionen til Fremme af Handelen med disse Produkter fra hele Riget, 15 pCt. til de nævnte Undersøgelser og 20 pCt. til forskellige andre Formaal, blandt hvilke der særlig tages Sigte paa to, Fremme af Dyrkning af Frugt i Rigets tropiske Lande og Udførsel af Avlsdyr fra Hjemlandet til de oversøiske Lande i Riget. Ved dette sidste Forslag er der rakt det hjemlige Landbrug en Haandsrækning.

Der siges ogsaa udtrykkeligt, at Kommissionen ønsker Hjemmemarkedet forsynet med Levnedsmidler 1) fra Hjemlandet selv, 2) fra Dominions og Kolonier og, i tredje Række, 3) fra fremmede Lande. Ogsaa herved søges Hjemlandets Landbrug beroliget i Samklang med Premierministerens ovenomtalte Erklæringer.

Iøvrigt har Kommissionen formuleret sine Resultater og Forslag som følger:

1. Tiden er nu inde til, at der gøres „en national Anstrengelse“ for at fremme Forbruget i Moderlandet af Produkter fra hele Riget;

2. At dette bør ske, forsaavidt der er Tale om Statsforanstaltninger, ved a) Lovbestemmelser om at kendetegne Empiriets Varer, og b) finansiel Støtte til Opdragelse og Reklame (education and publicity), hvilke to Sider af Virksomheden maa støtte hinanden;

3. At Hjemlandets Love allerede danner Grundlaget for den væsentligste Del deraf, hvis de overholdes;

4. At „Merchandise Marks (Imported Agricultural Produce) Bill“, som nu er til Behandling i Parlamentet i Westminster, egner sig til at optage videre Lovbestemmelser, som Kommissionen anser for fornødne; og

5. At et af de alt eksisterende Regeringsdepartementer skulde have Ansvaret for Gennemførelsen af Loven om Varernes Mærkning ved Indførsel og deres Etikettering (labelling) ved deres Detailsalg.

Hertil knytter sig saa, i 5 Punkter, hvad ovenfor er sagt om Execution Commission.

I første Omgang har Kommissionen særlig beskæftiget sig med Kød og Frugt, og to Udvalg af Medlemmer med særlig Kendskab til disse Varer vil senere fremkomme med specielle Beretninger desangaaende.

Britiske oversøiske Varer skulde mærkes „Empire produce“ og saadanne fra fremmede Lande „Foreign produce“, og de bør mærkes i Detailbutikkerne med Skilte med disse Beskrivelser. Hvis Varer fra en eller anden Dominion ankommer mærket med Angivelse af Navnet paa den Dominion, de kommer fra, bør Navnet paa denne Dominion anbringes paa Skiltet i Butikken under „Empire produce“.

Kommissionen drister sig ikke til at udtale sig bestemt for eller imod Forslaget om, at Hjemlandets Produkter skal mærkes „Home produce“, men den hælder til den Anskuelse, at en saadan Mærkning vilde være at anbefale. Derimod er Kommissionen imod en Plan om et fælles Rigs-Varemærke.

Levnedsmidler i Tindaaser, baade Kød, Frugt og Fisk, skulde have Oprindelseslandets Navn presset i (embossed) Daasen med ophøjede Bogstaver.

(Som man vil se, er adskillige af de foreslaaede Bestemmelser foregrebne ved dansk Lovgivning, hvad angaar danske Varer udførte fra Danmark).

En betydelig og vigtig Del af Beretningen handler om det, der kaldes Education, og som jeg mener bedst kan oversættes ved Reklame. Publikum bør opdrages til at betragte et Indkøb som „en ansvarsfuld Handling“ og at ledes til at foretrække Rigsvarer, naar disse er lige saa gode som de fremmede.

Naar vi taler om Reklame, tilsigter vi ikke at avertere bestemte Firmaers Produkter eller Mærker. Det bliver Handelens Sag. Vi mener, at udover og foruden den almindelige Avertering fra Handelens Side, skal der vedligeholdes en Reklamering i nationalt Omfang for at udbrede og fremme følgende tre Ideer: For det første, at Indkøb af oversøiske britiske Varer (Empire purchasing) frembringer forøget Efterspørgsel efter Moderlandets Industriprodukter og derved forøget Beskæftigelse i Hjemlandet. For det andet, at der er visse Varegrupper, indenfor hvilke Rigsvarerne staar højest i Kvalitet og er til Stede i tilstrækkelige